

תה נכורך? אתה תמה? אינך מבין את פעולת ממשלת ישראל?
נרמה לך שמושלטת ישראל פו-עלת במלוא המרץ כדי להשחיר את פני ישראל בעולם, ולגייס את דעת הקהל העולמית נגד הי מדינה?

אתה שואל את עצמך לפעם אם מנהיגינו נספלו על הראש? **במוני — כמורך. עך שנפלו לידן, השבוע, הפרוטוקולים הפוריים, אשר קטעים מהם אפרסם להלן.** איני יכול לגלות איך הגיעו מיסמכים אלה לידך, או מה טיב המוסד שממנו הם נגנבו.

די לומר זאת: אישם, באחת מבירות המרחב, עומד בית. הוא נראה תמים. אין עליו שום שלט המעיד על הנעשה בתוכו. **אולם שוכן בו המוכר החשוב ביותר בעולם הערבי.**

בבית זה מתכנסים כל כמה ימים שלוש גברים, בעלי מוחות גאונים, המנהלים את המערכה נגד ישראל. לא הצלחתי לגלות את שמותיהם. בפרוטוקולים הם מורעים רק בשמות-הצופן שלהם: מוחמד, אחמד ועלי.

מסתבר שהם מנהלים, למעשה, את מדיניות ישראל — בעקיפין.

שיבה לדוגמא, בעת סיא מעשי-החטיפה של הפידיאון:

מוחמד: המצב חמור, בחיאת אלה. החטיפות האלה מקלקלות לגמרי את תמימת הערבית ברחבי העולם.
אחמד: יש לי פה צורר של דו"חות מצרפה, ארצות-הברית, בריטניה, שחייך ועוד. כולם אומרים את אותו הדבר: הערבים לא מתחילים לחשוב שכל ערבי הוא חוטף, רוצח ומטורף.

עלי: בכמה ארצות נוקטת הממשלה אמצעים נגד הפלסטינים ושאר הערבים הנמצאים בתחומיהם. זה יקשה מאד על פעולת אירגוני-הפידיאון, וגם על התעמולה הערבית הכללית. הנוק לא-ישוער.
מוחמד: ברור שזה לא יכול להימשך. צריכים לעשות משהו.

מוחמד: אינני מבין! **אחמד:** פשוט, קצת פסיכולוגיה! נכני נים כמה ערבים — נניח שניים — למטוס העובר מהמזרח הרחוק לאירופה, והחונה בדרך בלוד. הם יתנהגו באופן חשוד. כשי הם יגיעו ללוד, יעלה הש"ב למטוס ויאסור אותם.

מוחמד: איזה תועלת זה יביא? ישחירו אותם אחרי יום-יומיים.

אחמד: אתה לא מכיר את הישראלים! אחרי שיאסרו אותם, תתחיל התחרות בין השרים בממשלת ישראל. יחזיקו אותם עוד ועוד. העולם כולו יראה בזה חטיפה, ויש

אופן דחוף. אבל מה?
עלי: תיכף אחמד יציע לנו לשכנע את דיין לאסור בני-ערובה ערביים, חה-הההה! **אחמד:** משה דיין... בני-ערובה... יא אחי, יש פה התחלה של רעיון!
עלי: ואללה, הפעם אתה מגזים! נכון, בפעם שעברה באמת הצלחת. אבל אפילו אתה לא תביא את הישראלים לעשות מעשה אידיוטי כזה! באמת!
מוחמד: אני לא יודע. אילו יכולנו... אם הישראלים יאסרו בני-ערובה, זה יזעזע את העולם... יזכרו את הנאצים... אחרי הכל, ישראל היא כיום מעצמת-כיבוש, ו-

„אתה חטוף וי“

אנחנו רוצים מומן שיסתכלו עליהם כמו על נאצים. כל אחד יזכור סרטי-הליבד... **אחמד:** זה לא יהיה קל. אבל אני משוכנע שזה אפשרי. משהו, אולי איזה בוגר ערבי, צריך ללחוש לאחד מאנשי גולדה או דיין שכדאי לאסור בני-ערובה,

ראל תפסיד את כל האהדה שרכשה בימים האחרונים. **עלי:** אבל אם זה פלסטינים, יגידו שמאסרם צודק. **אחמד:** או לא נקח פלסטינים! נקח מישהו שאין לו שום עניין עם כל העסק.

הפרוטוקולים

של זכני ערב

זוהי שפייע על גורג'י חבש. אולי יש לחבש קרובים בגדה המערבית... **מוחמד:** שניים-שלושה בני-ערובה אר נם מספיקים. הפעם אנחנו זקוקים למשהו מאסיבי, איזה 1500! **עלי:** אתם מטורפים! אפילו דיין לא יאסור 500 בני-ערובה! **מוחמד:** אם הישראלים יאסרו בגדה המערבית 450 בני-ערובה, ויפיצו שמועה שהם עומדים להרוג אותם אם החזית ה-עממית תפגע בחסופי המטוסים — זה יהיה עצום! זה יהיה מיבצע מנהיר!
מוחמד: אנחנו צריכים לנסות. כדאי להפעיל את הסוכן הכי טוב שלנו — זה יהיה שוה לנו מאות מיליונים לירות!
עלי: ומה יקרה לבני-הערובה?
אחמד: שום דבר לא! אחרי כמה ימים יצטרכו לשחרר אותם בטקס!

ה פרוטוקול המעניין ביותר מתייחס, כמובן, לפרשת הטילים.

* אחרי שנאסרו בגדה 450 בני-ערובה, פירסם ניזו, העיתון הגדול והפורי-ישראלי ביותר בני-יורק, את הכותרת הבאה: „יש ראל אסרה 450 בני-ערובה — מאימת ל-ה הוציאם להורג אם ייפגעו החסופים“

למשל: שני אלגיריים. ונפיץ שמועה שהם אנטי-ביטחון. **מוחמד:** איסמע, זה רעיון טוב. ב-עולם יגידו: גם הערבים וגם הישראלים מסריחים. גם אלה וגם אלה חוטפים. זה יהיה בשבילנו הישג תעמולתי גדול!
עלי: אבל מה יקרה להם המיסכנים האלה?
מוחמד: שום דבר לא! זה כל היופי הישראלי יחזיקו אותם די זמן כדי להריגיו את כל העולם, ואחר כך ישחררו או-תם. לא תהיה להם ברירה!

עבור כמה ימים, אחריו הבאת שלושת המטוסים החטופים לזרקה ו-החזקת עשרות בני-ערובה בידי אנשי ה-חזית העממית בירדן:
מוחמד: לא טוב, לא טוב. הרעיון של אחמד באמת הצליח מעל לכל המשוך. ער. אבל בינתיים באו המטורפים שלנו וביצעו את החטיפה ההמונית הזאת. קילקלו את הכל.
עלי: יש לי דו"חות גרועים מאד. בכל העולם מדברים על „בני ערובה“. זה מעורר שינאה נוראה נגדנו. כל אחד מק-שר „בני-ערובה“ עם הנאצים.
מוחמד: מוכרחים לעשות משהו, ובי-

מוחמד: יא איחואן, התפקיד שלנו היום הוא הקשה ביותר. אתם יודעים מה קרה.
עלי: הטילים, הטילים, יודעים!
מוחמד: כאשר הראים („הבוס“, הכינוי שדבק בגמאל עבד-אל-נאצר) קיבל את הצ-עת רוג'רס, הוא כבש את דעת-הקהל ה-עולמית. עכשיו הוא הזיז את הטילים, וקילקל את הכל. ישראל רוכבת על גל עצום של אהדה בעולם.

אחמד: נהיה הוגנים. הראייתם חשב שהאמריקאים ישתקו. הוא לא ידע שדיין יעשה מזה סקאנדאל עולמי.

של אהדה בעולם. **אחמד:** בכל אופן, המצב היום מ-חורבן לגמרי. ישראל קיבלה את יוזמת ר-ג'רס, ורכשה את לב העולם. המצרים הזיזו את הטילים, והפסידו את כל האה-דה שרכשו זה עתה. עלינו לשנות זאת.
עלי: קל להגיד. אבל רק מעשה דר-מאטי של ישראל, שירגיז את כל העולם, יכול להושיע.

אחמד: משהו שיוכיח לעולם כולו שקבלת יוזמת רוג'רס על-ידי ישראל היתה רמאות, טכסיס כדי להוליך שולל את העולם.

מוחמד: משהו שיביא את העולם כ-ר לו לכך שיפסיק להאמין בכלל להודעות הישראליות והאמריקאיות על הזות הטילים.
אחמד: הממ... הבה נחשוב... או-לי נביא את הישראלים לכך שיפרשו משי-חות יארינג?

עלי: ואללה אל-עזים, יש לך שגעון-גדולות! אפילו הישראלים לא יעשו מעשה אבסורדי כזה, שיציג אותם בפני העולם כולו כמדינה שלא רוצה שלום!
מוחמד: אילו יכולנו... אם הישרא-לים ישתמשו בעניין הטילים כדי להפסיק את השיחות, יתחילו להאמין שהישראלים בכלל המציאו את כל העניין. זה ירגיז אפילו את האמריקאים. רעיון טיב, יעני, אבל איך?

אחמד: קצת פסיכולוגיה! אתם מכי-רים את דיין. אפשר להביא אותו לזה שיד-פוק על השולחן, שיאיים בפרישה מהממ-שלה הציונית. אני חושב שיש לי דרך... (כאן חסר קטע בפרוטוקול.)

ה פרוטוקול האחרון נרשם לפני ש-י בוע בלבד.

מוחמד: המצב די טוב. מתגבש רוב בשביל ההצעות הערביות בעצרת האו"ם.
עלי: מה זה שיה? אין לזה כל ערך. או"ם-שמו"ם. ההחלטות הן כלי-כך מימיות שאפילו ישראל יכולה לקבל אותן.
אחמד: אולי אפשר להביא את ישראל לכך שתעשה משהו מרגיז, שיקים נגדה

של זכני ערב

את כל חברות האו"ם? איזושהי הכרזה של אבא אבן, שתכאיש את ריח ישראל בכל העולם?
עלי: למשהו?
אחמד: יש לי רעיון... אבל זה כל-כך אידיוטי שאני לא מעז לחלום שאבא אבן יגיד את זה...
מוחמד: בכל זאת, נשמע. אולי... בעזרת אלה...
אחמד: אילו אבא אבן היה אומר בני-יורק משהו כמו: „אם עצרת האו"ם תקבל החלטה לרעת ישראל, לא נחזור לעולם לשיחות יארינג!“

עלי: נו באמת, למה שייגיד דבר כליכך אוילי? הרי זה סתם ירגיז את כל 127 חברות האו"ם! הן יראו בזה חסיסה גסה, איום על נציגיהן בעצרת! הרי זה כאילו תאמר ישראל: אנחנו לא רוצים בשלום ובשיחות-שלום, והלכנו לשיחות יארינג רק כדי להעמיד פנים ולעשית כ"יה לאמריקאים!

מוחמד: עלי צודק. אפילו אבא אבן לא ישמע הצהרה כזאת!
אחמד: קצת פסיכולוגיה, יא ג'מאעה. אם נרגיז את אבא אבן די הצורך, הוא יגיד זאת, תסמכו עלי!
מוחמד: אינשאללה!

מאת אורי אבנרי